

דוד נוהג באומץ לב

שמואל א' פרק י"ז

התנהלה מלחמה בין בני ישראל לבין הפלשתים. דוד היה רועה צאן, וכמה מאחיו הגדולים היו חיילים. דוד נשלח לשאול לשלומם.

אחיו הגדולים של דוד כעסו.

החיילים הביאו את דוד
אל שאול המלך.

אתה רק נער.
גוליית הוא איש
מלחמה מנעוריו.

אני אלך
להילחם
במלשתי!

אכל נלחמתי
באריה ובדוב
כדי להציל את
הכבשים שלנו.

בסדר. חיילים,
תנו לנער את
השריון שלי.

אני לא
יכול לזוז.

אני לא
צריך את
השריון הזה.

יהוה הציל אותי
מהאריה והדוב.
הוא יציל אותי
גם מגוליית.

דוד לקח את הקלע שלו,
הלך לנחל והביא משם חמישה
חלוקי אבן.

למה באת אליי עם
מקלות? אתה חושב
שאני כלב? אני אתן
את בשרך לעוף
השמיים, ילד.

דוד וגוליית התייצבו זה מול זה
בעמק האלה.

אתה בא אליי
בחרב ובחנית ובכידון,
ואני בא אליך
בשם יהוה.

דוד בטח ביהוה, רץ במהירות
אל עבר גוליית...

השליך את האבן לכיוון גוליית
ופגע במצחו.

הענק נפל ארצה ומת. סוף כל סוף
הביסו בני ישראל את הפלשתים.
לימים הפך דוד למלך ישראל.

מה אנו לומדים מהסיפור?

מדוע אחרים לא האמינו בדוד?

רמז: שמואל א'. י"ז:13, 14,

42, 33.

מדוע דוד האמין שהוא מסוגל להביס
את גוליית?

רמז: שמואל א'. ט"ז:1, 13; י"ז:

37, 45-47.

מה ייתן לך את האומץ לעשות את
הדבר הנכון?

רמז: תהלים צ"א:11; עברים י"ג:6.